

NEMZETI NÉPEGÉSZSÉGÜGYI ÉS GYÓGYSZERÉSZETI KÖZPONT

ÚTMUTATÓ A TELEPÜLÉSI ÖNKORMÁNYZATOK SZÁMÁRA az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 5/2023. (I.12.) Korm. rendelet, és a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet előírásaival kapcsolatban

- 1) **147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet 16/D. § változása, a nem közműves és különleges közüzemi ivóvízellátás definíció értelmezése, az önkormányzatok ivóvízellátási kötelezettségének egyértelműsítése, a megfelelő ivóvízellátás biztosításának lehetséges módjai, azok közegészségügyi kockázata**

1.1 Települési önkormányzat feladatai

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (továbbiakban: Víziközmű törvény) 1. § (1) bekezdés c) pontja alapján az állam vagy a települési önkormányzat kötelessége és joga gondoskodni a közműves ivóvízellátással kapcsolatos víziközmű-szolgáltatási feladatok elvégzéséről. A település közműves ivóvízellátását a Magyar Energia és Közműszabályozási Hivatal (a továbbiakban: MEKH) engedélyével rendelkező ivóvízszolgáltató végezheti.

A legkisebb közegészségügyi kockázattal járó ivóvízellátás a közműves ivóvízszolgáltatás.

A vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló 147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet (továbbiakban: 147/2010. Korm. rendelet) 16/D. § (1) bekezdése alapján a településen az érintett fogyasztók nem közműves és különleges közüzemi ivóvízellátását a települési önkormányzat biztosítja.

A nem közműves ellátás biztosításának kötelezettsége a település bel- és külterületén egyaránt fennáll.

Gyakorlatban ez azt jelenti, hogy azon fogyasztók számára, akik lakóhelyükön nem rendelkeznek közműves ivóvízellátással, vagy a közműves szolgáltatásból ideiglenesen kizárásra kerültek, az önkormányzat kötelessége biztosítani az egészséges ivóvízhez való hozzájutást (részletesen 3. fejezet).

A közműves ivóvízhez lakóhelyükön hozzá nem férő lakosság számára az önkormányzat az alábbi módokon biztosíthatja az egészséges ivóvízhez való hozzáférést:

- Nem közműves ivóvízellátás biztosításáról gondoskodik az alábbi módok valamelyikén:
  - Meggyőződik arról, hogy a lakosság rendelkezik közösségi ellátást biztosító saját célú ivóvízműből származó biztonságos ivóvízzel. Gyakorlatban ez nem közműves - pl.

üzemi, intézményi - ivóvízellátást jelent, amelynek megfelelő üzemeltetését a népegészségügyi feladatkörében eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal felügyeli (a továbbiakban: járási hivatal). Az ivóvíz minőségét az üzemeltetőnek rendszeresen ellenőriznie kell, és meg kell felelnie az *ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről* szóló 5/2023 (I. 12.) Korm. rendelet. (a továbbiakban: 5/2023. Korm. rendelet) szerinti minőségi követelményeknek. Amennyiben a víz minősége nem felel meg az ivóvíz minőségi követelményeinek, de a járási hivatal hozzájárult ahhoz, hogy szociális vízigény biztosítására, egyéb háztartási célra (fürdés, WC öblítés stb.) használják, a települési önkormányzatnak ivóvíz-fogyasztásra és ételkészítésre legalább 3 liter/fő/nap mennyiségben kell ivóvizet biztosítania egyéb forrásból.

- Meggyőződik róla, hogy a fogyasztók által használt saját célú ivóvízmű (gyakorlatban magánkút) megfelel a 147/2010. Korm. rendelet előírásainak, azaz ivóvízcélú felhasználásra engedéllyel rendelkezik, vízminősége megfelelő és a jogszabályi előírások szerint rendszeresen ellenőrzésre kerül, valamint a víz ivóvízkénti felhasználásához a járási hivatal hozzájárult stb. (részletesen 1.2 és 2. fejezet). Amennyiben a víz minősége nem felel meg az ivóvíz minőségi követelményeinek, de a járási hivatal hozzájárult ahhoz, hogy szociális vízigény biztosítására, egyéb háztartási célra (fürdés, WC öblítés stb.) használják, a települési önkormányzatnak ivóvíz-fogyasztásra és ételkészítésre legalább 3 liter/fő/nap mennyiségben kell ivóvizet biztosítania egyéb forrásból.
- Ballonos, vagy palackos vizet biztosít legalább 20 liter/fő/nap mennyiségben.
- Különleges közüzemi ivóvíz rendelkezésre állásáról gondoskodik:
  - A közműves ivóvízszolgáltatóval egyeztetve biztosítja, hogy a fogyasztók számára elérhető legyen a közüzemi ivóvízhálózathoz kapcsolható közvetlen vízvételési lehetőség (elsősorban közkifolyó), lajtos kocsi vagy egyéb nyilvános kültéri, illetve beltéri ivóvízvételi lehetőség. A Víziközmű törvény 58. § (11) bekezdés szerint a fogyasztók számára ilyen ivóvízellátást legalább 20 liter/fő/nap mennyiségben, a lakóhelytől számítottan legfeljebb 300 méter, közterületen megteendő távolságon belül szükséges biztosítani. *A különleges közüzemi ivóvízellátás az 5/2023. Korm. rendelet alapján D szintű hozzáférésnek minősül (részletesen 3. fejezet).*

Az egészséges ivóvízhez való hozzáférés biztosítását, azaz a létfenntartási és a közegészségügyi vízigények teljesítését az illetékes járási hivatal ellenőrzi, és szükség szerint intézkedik a települési önkormányzat felé.

Az önkormányzatnak tájékoztatnia kell a közműves ivóvízellátáshoz hozzá nem férő fogyasztókat, hogy az önkormányzat biztosítja számukra az egészséges ivóvizet, és – a saját célú ivóvízművel való ellátást kivéve – a vízellátásért szolgáltatási díjat is érvényesíthet.

A települési önkormányzatnak a nem közműves és különleges közüzemi ivóvízellátás módját (különösen közösségi és magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű, közkifolyó, lajtos kocsi, ballon, zacskós víz, palackozott víz, nyilvános helyeken kültéri, illetve beltéri ivóvízvételi lehetőség biztosítása, egyéb ivóvízvételi lehetőség), az ellátott személyek számát, az ellátás gyakoriságát, a mozgásukban korlátozottak egyedi ivóvízellátásának módját és gyakoriságát be kell jelentenie a járási hivatalnak az 5/2023. Korm. rendeletben foglaltak szerint.

1.2. Ivóvízellátás saját célú ivóvízművel, közegészségügyi kockázatok

A 147/2010. Korm. rendelet definíciója alapján a saját célú ivóvízmű olyan víztermelő létesítmény, amely a Víziközmű törvény szerint nem minősül víziközműnek. A biztosított ivóvíz fogyasztói

alapján két csoportja különíthető el, a magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű és a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű.

A saját célú ivóvízmű létesítése a 147/2010 Korm. rendelet 16/A. § (1) bekezdés alapján engedélyköteles (részletesen 2. fejezet).

1.2.1 Magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű

A magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű az egy háztartás ingatlanon belüli legfeljebb 500 m³/év ivóvízigényét fedező házi ivóvízigényt kiszolgáló vízellátási rendszer, azaz gyakorlatilag a **magánkút (fúrt, vert, ásott kút)**. *Az engedélyezett magánkutas ellátás az 5/2023. Korm. rendelet alapján C szintű hozzáférésnek minősül (részletesen 3. fejezet).*

- A kút üzemeltetőjének a kitermelt ivóvíz minőségét háromévente legalább egy alkalommal ellenőriznie kell a főbb szennyezést jelző paraméterekre. A vizsgálandó paramétereket az 5/2023. Korm. rendelet 2. melléklet 4. része sorolja fel. A járási hivatal a helyben fennálló kockázatok figyelembevételével további vizsgálatot is előírhat.
- A kút védelmét úgy kell megvalósítani, hogy a vízkivételi hely körüli 10 méter sugarú terület a saját ingatlanon belül legyen. Az ingatlan tulajdonosának vagy az üzemeltetőnek meg kell akadályozni a szennyezőanyagok bejutását a kútba és a környező talajba.

A magánkutak nagy része kis mélységű talajvíz kút, esetleg karsztvízre telepített kút, amelyek ki vannak téve a felszíni szennyezéseknek, ráadásul e szennyezések egy része a magánkút tulajdonosának tevékenységéből is származhat. A magánkutak vize mikrobiológia és kémiai szempontból is gyakrabban kifogásolt, mint a vezetékes ivóvíz. A fekális eredetű, szennyvíz szikkasztásból származó mikrobiológiai szennyezés, illetve a mezőgazdasági tevékenységre visszavezethető nitrát és növényvédőszermaradékok jelentik a legnagyobb közegészségügyi problémát.

A szennyvízzel szennyezett kútvízben súlyos megbetegedést okozó kórokozók is előfordulhatnak (volt példa májgyulladást előidéző hepatitis A vírus, hányást, hasmenést okozó calicivírusok és egysejtű kórokozók, valamint toxikus *E. coli* törzsek előfordulására is). Közösségi szempontból ez különösen kockázatos, mivel a fertőzések nem csak a vizet fogyasztókat veszélyeztetik, hanem emberről emberre terjedve közösségi járványt okozhatnak, elsősorban a halmozottan hátrányos helyzetű, nem megfelelő közegészségügyi körülmények között élő emberek körében, ahol egyéb higiénés problémák is jellemzőek.

A határérték feletti nitrát tartalom különösen csecsemők és kisgyermek számára veszélyes, ún. methemoglobinémiás megbetegedést („kék-kórt”) okozhat, amely akár halálos kimenetelű is lehet. Az utóbbi évtizedekben ilyen megbetegedést kizárólag magánkút vize okozott hazánkban, közműves ivóvíz nem. A nitrát mellett ugyancsak jellemző mezőgazdasági eredetű szennyezők lehetnek a talajvizekben a növényvédőszer-maradványok, amelyek között rákkeltő és hormonhatású anyagok is vannak.

A magánkutak között a talajvíz kutak mellett – kisebb részt – mélyebb felszín alatti rétegeket megcsapoló kutak is találhatóak, amelyek esetleges szakszerűtlen vagy ellenőrizetlen megépítése, üzemeltetése veszélyt jelent a még jó minőségű felszín alatti vizekre, beleértve az ivóvízbázisokat is, mivel az ilyen kutakban a szennyezés közvetlenül a mélyebb rétegekbe is lejuthat. Szintén közegészségügyi veszélyt rejt magában a saját kút és a közütemi ivóvíz illegális és szakszerűtlen összekötése, amely akár az egész települési ivóvíz-hálózat elszennyeződését is eredményezheti. Éppen ezért saját kutat közműves ivóvíz hálózatra rákötni semmilyen körülmények között nem megengedett.

A magánkutas vízellátás kockázatairól, a lakossági tájékoztatásról további információ érhető el Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (a továbbiakban: NNGYK) honlapján:

<https://www.nnk.gov.hu/index.php/kozegezessegugyi-laboratoriumi-foosztaly/kornyezetegezessegugyi-laboratoriumi-osztaly/vizhigienes-laboratorium/ivoviz/tudnivalok-a-magankutakrol>

1.2.2 Közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű

A közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű **egyedi ellátást** valósít meg (egy vagy több ingatlanon), közösségi ivóvízigényt szolgál ki (ideértve a vizet kereskedelmi, szolgáltatási, közszolgáltatási célból biztosító, vagy a helyi közösség ivóvízigényét kiszolgáló vízilétesítményeket, munkavégzéshez kapcsolódó tevékenységet végző létesítményeket). *Ha a lakosság számára az ivóvizet közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű biztosítja, az 5/2023. Korm. rendelet alapján B szintű hozzáférésnek minősül (részletesen 3. fejezet).*

A közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű üzemeltetője a kitermelt ivóvíz minőségét az 5/2023. Korm. rendeletben foglaltak szerint kell ellenőrizze vagy ellenőriztesse. A vizsgálati monitoring programot az illetékes népegészségügyi hatóság hagyja jóvá, a vizsgálandó paraméterek köre megegyezik a közműves ivóvízellátásban kötelezően vizsgálandókkal, a vizsgálati gyakoriság a szolgáltatott vízmennyiségtől függ. Az üzemeltetésre, vízbázisvédelmi követelményekre vonatkozóan az 5/2023. Korm. rendelet előírásai érvényesek.

Annak ellenére, hogy a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű üzemeltetésére, felügyeletére azonos szabályok vonatkoznak, mint a közműves vízellátásra, mégis a fogyasztók szempontjából, mint ellátásbiztonsági, mind közegészségügyi szempontból nagyobb kockázatot jelent. Ennek legfőbb okai, hogy a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízművek vízbázisa jellemzően nem védett, az ivóvízellátó rendszer üzemeltetői jellemzően nem rendelkeznek olyan szakmai tudással és tapasztalattal, mint a közműves szolgáltatók. Az ivóvízellátó rendszerek műszaki állapota gyakran kifogásolható, nem felel meg a vonatkozó műszaki előírásoknak, ajánlásoknak és a fejlesztési lehetőségek korlátozottabbak. Tapasztalataink alapján a vízminőség rendszeres ellenőrzése, és a szükséges hibajavítási tevékenységek is gyakran hiányoznak, vagy nem teljeskörűek. Olyan ivóvízellátó rendszerek esetén melyek pl. egy üzem, vagy intézmény vízellátása mellett lakossági ivóvízellátást is biztosítanak, ellátásbiztonsági aggályok is felmerülhetnek.

2) *147/2010. (IV. 29.) Korm. rendelet 16/A. §, 16/B. § és 16/C. § változása miatt a saját célú ivóvízművek, gyakorlatban a magánkutak engedélyezésében jelentkező önkormányzati (jegyzői) feladatok pontosítása, megfelelő végrehajtása, a népegészségügyi hatósággal való hatékony együttműködés lehetőségei*

A saját célú ivóvízmű (magán vagy közösségi), mint vízellátási rendszer engedélyezésére – a csatlakozó- és házi ivóvízhálózatok kivételével – a vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló kormányrendelet szerinti hatósági engedély szükséges.

A magán ellátást biztosító saját célú ivóvízmű létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez a jegyző engedélye szükséges.

A magán ellátást biztosító saját célú ivóvízmű üzemeltetése a saját célú ivóvízmű fenntartását, védelmét és az ivóvízminőség vizsgálatát foglalja magában. Ivóvízkezelésre kizárólag az 5/2023. Korm. rendeletben erre a célra engedélyezett technológia, anyag és eszköz alkalmazható.

A magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű védelmét úgy kell megvalósítani, hogy a vízkivételi hely körüli 10 méter sugarú terület a saját ingatlanon belül legyen, amely területen az ingatlan tulajdonosának vagy az üzemeltetőnek meg kell akadályozni a szennyezőanyagok saját célú ivóvízműbe és a környező földtani közegbe történő bocsátását.

A magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű üzemeltetését (fenntartását, védelmét és az ivóvízminőség vizsgálatát) a jegyző ellenőrzi.

A jegyző megkeresheti a víz felhasználási feltételeinek meghatározásához a területileg illetékes járási hivatalt. A víz minőségének meg kell felelnie az 5/2023. Korm. rendeletben meghatározott parametrikus értékeknek és határértékeknek. A magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű üzemeltetője a kitermelt ivóvíz minőségét háromévente legalább egy alkalommal ellenőrzi vagy ellenőrizteti. A járási hivatal a helyben fennálló kockázatok figyelembevételével további vizsgálatot írhat elő. Az üzemeltető köteles a vizsgálati eredményeket a járási hivatal részére továbbítani. A vizsgálati eredményeket a járási hivatal tizenöt napon belül kiértékeli, és dönt a szükséges intézkedések megtételéről. Ha a vizsgálati eredmények alapján a járási hivatal az ivóvíz minőségi követelményeinek való megfelelést nem tudja megállapítani, a megfelelő minőségű ivóvíz biztosításához szükséges eljárást kezdeményez a jegyzőnél. A járási hivatal az eljárás kezdeményezésével egy időben csatolja a megfelelő ivóvíz biztosításával összefüggő szakmai javaslatát indokolással ellátva. Amennyiben a víz minősége az ivási és ételkészítési célú felhasználásra nem alkalmas, azonban az egyéb háztartási célú felhasználás céljára megfelelő, a járási hivatal víz szociális vízellátási célú felhasználási lehetőségét állapíthatja meg.

Ha az ivóvíz minőségi követelmények nem teljesülnek, a jegyzőnek mérlegelnie szükséges az emberi egészség védelme érdekében szükséges intézkedéseket.

Az intézkedéseknek legalább:

- az ivóvízellátás közegészségügyi kockázatairól és azok csökkentési lehetőségeiről szóló tájékoztatásra,
- a közüzemi ivóvízhálózatra való csatlakozás kötelezettségéről szóló értesítésre,
- valamint a megfelelő minőségű ivóvíz biztosítására kell kiterjednie. (Amennyiben a kútvíz szociális vízellátás céljára a járási hivatal hozzájárulásával használható, az önkormányzatnak csak az ivási és ételkészítési célú ivóvíz rendelkezésre állását kell biztosítania.)

Ha az ingatlant határoló közterületen az ivóvíz-törzshálózat műszakilag elérhető és rendelkezésre áll a szükséges ivóvízmennyiség, akkor

- új saját célú ivóvízmű nem telepíthető;
- a korábban telepített, hatósági engedéllyel rendelkező saját célú ivóvízmű engedélye érvényességi idejének lejártát követően a vízhasználó köteles a víziközmű-szolgáltatást igénybe venni.

Utóbbi esetében, ha az ivóvízmű más célra nem kerül továbbhasznosításra, az engedély érvényességi idejének lejártától számított 2 éven belül gondoskodni kell – ide nem értve a csatlakozó házi- és ivóvízhálózat – szakszerű eltömődékeléséről, bontásáról.

3) *5/2023. (I.12.) Korm. rendelet 24. § szerinti követelmények, különösen a marginalizált csoportok meghatározása, az önkormányzatok nyilvántartási és a népegészségügyi szervek tájékoztatási kötelezettségének megfelelő módja; az önkormányzatok szerepe az ivóvízfogyasztás ösztönzésében, a feladatok végrehajtásának megfelelő formái azok esetleges ellenőrzési lehetőségei*

Az ellátásbiztonság és a közegészségügyi szempontok alapján is legkisebb kockázatot jelentő ivóvízellátási forma a közműves ivóvízellátás.

Az 5/2023. Korm. rendelet az ivóvízhez való hozzáférés szintjei alapján 5 kategóriát különböztet meg.

„A” szintű hozzáférés: lakóhelyen biztosított, víziközmű-szolgáltató általi víziközmű-szolgáltatás, azaz a közműves vízellátás;

„B” szintű hozzáférés: lakóhelyen a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízmű által biztosított vezetékes ivóvíz ellátás, azaz egyedi vízellátás (részletesen: 1.2.2 fejezet);

„C” szintű hozzáférés: a 147/2010 Korm. rendelet szerint üzemeltetett magán ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízművel biztosított ivóvízellátás, azaz a magánkutas ellátás, ha az engedélyezett és a vízminősége alapján a járási kormányhivatal az ivóvíz célú felhasználáshoz hozzájárult (részletesen: 1.2.1 fejezet);

„D” szintű hozzáférés: a Vksztv. 58. § (10) bekezdése szerint biztosított az ivóvízellátás, azaz a különleges közüzemi ivóvízellátás (részletesen: 1.1 fejezet);

„E” szintű hozzáférés: ismeretlen forrásból vételezett ivóvízellátás használata, ide tartozik a nem engedélyezett magánkút használata is.

Az 5/2023. Korm. rendelet alapján az egészséges ivóvízhez hozzájutás szempontjából hátrányt szenvedő csoportba, úgynevezett **marginalizált csoport**ba tartozik mindenki, aki lakóhelyén nem rendelkezik folyamatosan közműves ivóvízellátással, azaz a B, C, D, E szintű hozzáféréssel rendelkezik, vagy a közműves ivóvízellátásból pl. díjhátralék miatt ideiglenesen kizárásra került.

A települési önkormányzat feladata a marginalizált csoportok azonosítása és hozzáférésének javítása, mellyel kapcsolatosan az alábbi feladatai vannak:

- Az ivóvízszolgáltatóval együttműködve meggyőződik róla, hogy a településen 1000 lakosra jut-e legalább egy darab, működőképes, térítésmentesen igénybe vehető ivóvízvételi lehetőség (különleges közüzemi ivóvízellátást biztosító közkifolyó, kültéri vízvételi lehetőség vagy egyéb beltéri vízvételi lehetőség) és amennyiben nem, úgy gondoskodik annak biztosításáról.
- Azonosítja az ivóvízhez a „B”, a „C”, a „D” és az „E” szintű hozzáféréssel rendelkező személyeket, valamint az „A” szintű hozzáférés hiányának okait,
- Felméri a marginalizált csoportok ivóvízhez való hozzáférésének javítására irányuló lehetőségeket és a felmérés részletes eredményét megküldi a járási hivatal részére. A feladat nem azt jelenti, hogy egy település ellátatlan kül- és belterületein mindenhol közműves vízellátás biztosítására kell törekedni. Az ivóvízszolgáltatóval együttműködve szükséges felmérni az ellátatlan területek ellátási lehetőségeit, gazdaságossági és közegészségügyi szempontokat is figyelembe véve.
- A helyben szokásos és leghatékonyabb módon, egyénileg tájékoztatja a C (engedélyezett magánkutas ellátás), D (közkefolyóról történő ellátás), E (ismeretlen szintű hozzáférés) szintű hozzáféréssel rendelkező személyeket a közüzemi ivóvíz elosztóhálózathoz való csatlakozás lehetőségeiről, az aktuális ivóvízdíjakról és a csatlakozás költségeiről.

- Egyénileg tájékoztatja a „C”, „D” és az „E” szintű hozzáféréssel rendelkező marginalizált csoportba tartozókat az ivóvízellátásuk közegészségügyi kockázatairól és az erre vonatkozó jogszabályi követelményekről. A tájékoztatáshoz az NNGYK szakmai anyagai felhasználhatók¹.
- Közülük külön is tájékoztatja - a területi védőnőkön keresztül - a várandós személyeket és 3 év alatti gyermeket nevelő személyeket az ivóvízellátással összefüggő közegészségügyi kockázatokról, valamint, hogy számukra a népegészségügyi hatóság évi egyszeri ingyenes ivóvízvizsgálatot is biztosít a közegészségügyi szempontból leginkább releváns paraméterekre (mikrobiológiai minőség, nitrit, nitrát). Szükség esetén a „C”, a „D” és az „E” szintű hozzáféréssel rendelkező várandós személyek és 3 év alatti gyermeket nevelő személyek tekintetében a saját célú ivóvízellátásból származó kockázatokról, a rendszeres ivóvízvizsgálat szükségességéről, az ivóvízellátással összefüggő közegészségügyi kockázat csökkentéséről a járási hivatal tájékoztatást adhat az önkormányzatok, a védőnők és az érintett személyek számára. Javasolt a védőnők tájékoztatása, hogy az ellátásba vett érintett, várandósok és kisgyermekesek figyelmét hívják is fel a vizsgálati lehetőségre.
- A helyben szokásos és leghatékonyabb módon, egyénileg tájékoztatja a „D” és az „E” szintű hozzáféréssel rendelkező személyeket az ivóvízhez való hozzáférés alternatív lehetőségeiről,
- A helyi környezeti és műszaki infrastrukturális adottságok alapján biztosítja a „C”, „D” és „E” szintű hozzáféréssel rendelkező személyeknek a biztonságos ivóvizet,
- Az ivóvízszolgáltatókkal együttműködik, hogy a közösségi ivóvízellátást biztosító saját célú ivóvízművek (B szintű egyedi ellátás) által ellátott lakossági fogyasztók esetén felmérjék a közműves ivóvízellátásra való áttérés lehetőségeit. Azaz vizsgálni szükséges, hogy milyen technikai feltételekkel biztosítható, hogy legalább az egyedi vízellátó rendszerről ellátott lakossági fogyasztók a települési közműves vízhálózatra csatlakozzanak, vagy az egyedi ellátású vízellátó rendszer üzemeltetését a közműves szolgáltató vegye át.

A településen a marginalizált csoportokkal kapcsolatban a települési önkormányzatnak **nyilvántartást** kell vezetnie. Meg kell határoznia a B”, „C”, „D” és „E” szintű hozzáféréssel rendelkező csoportba tartozó személyek, valamint ezen belül, külön a várandós és a kiskorú személyek számát, meghatározva az ivóvízkivétel helyét, továbbá az általuk használt alternatív ivóvízforrást.

A nyilvántartás összeállításához elegendő fogyasztási hely szinten összegyűjteni a közműves ivóvízzel nem ellátott fogyasztási helyeket és összesítve megadni ellátási szint szerint a marginalizált személyek számát, azon belül a várandósok és kisgyermekesek számát.

Az alábbi táblázat használata javasolt:

---

¹ <https://www.nnk.gov.hu/index.php/kozegeszsegugyi-laboratoriumi-foosztaly/kornyezetegeszsegugyi-laboratoriumi-osztaly/vizhigienes-laboratorium/ivoviz/tudnivalok-a-magankutakrol>
<https://www.nnk.gov.hu/attachments/article/727/Lakoss%C3%A1gi%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3%20az%20iv%C3%B3v%C3%ADszolg%C3%A1ltat%C3%A1sr%C3%B3l%20az%20iv%C3%B3v%C3%ADz%20min%C5%91s%C3%A9g%C3%A9r%C5%91l%20%C3%A9s%20a%20gyakran%20ism%C3%A9lt%20%C3%A9rd%C3%A9sekr%C5%91l.pdf>

Hozzáférés jellege* („B”, „C”, „D” vagy „E”)	Személyek száma	Várandós személyek száma	Kiskorú személyek száma (összes 18 év alatti)	3 év alatti gyermekek száma	Ivóvízvétel helye**	Használt alternatív ivóvízforrás	Távolság megadása, ha vízvételi hely 300 m-nél távolabb van a lakóhelytől

* Javasolt munkalaponként felvenni a hozzáféréseket (Pl: B hozzáférés adatai, C hozzáférés adatai stb.)

** cím, ahonnan az ivóvíz vételezése történik (pl: lakóingatlan, közút helye, forrás helye stb.)

A fenti táblázatban összegyűjtött adatokat, azaz a közműves ivóvízzel nem ellátott fogyasztási helyek listáját és a marginalizált csoportokba (szintenként külön-külön) tartozó személyek számára vonatkozó adatokat a települési önkormányzatnak évente kell frissítenie és március 31-ig meg kell küldenie a járási hivatalnak.

Az adatokat legelőször 2024. május 31-ig kell megküldeni a területileg illetékes járási hivatalnak.

Az adatokból a járási hivatal, a víziközmű-szolgáltató által évente január 31-ig felülvizsgált és a járási hivatalnak átadott, a Víziközmű törvény 58. § (3) bekezdés d) pontja szerinti értesítési adatok összesítésével elkészíti az ivóvízhez való hozzáférés szempontjából marginalizált csoportba tartozó személyek nyilvántartását, amelyet tárgyév április 30-ig továbbít az NNGYK-nak.

Az 5/2023. Korm. rendelet alapján a települési önkormányzatnak feladata jelentkezik az ivóvízfogyasztás népszerűsítésében is. Az ivóvíz felhasználásának ösztönzése érdekében:

- a közműves ivóvízszolgáltatóval együttműködve biztosítja, hogy a településen kijelölt nyilvános helyeken kültéri vagy beltéri, ivóvizet szolgáltató berendezések folyamatosan működjenek, ha az műszakilag lehetséges,
- utcai tájékoztató táblák, vagy a település honlapján kihelyezett térkép segítségével (vagy egyéb helyben szokásos módon) tájékoztatja a lakosságot a legközelebbi kültéri vagy beltéri ivóvízvételezést biztosító berendezések elérhetőségéről,
- lakossági tájékoztatási kampányokat indít - javasolt az ivóvízszolgáltatóval együttműködve - a közüzemi ivóvíz fogyasztás népszerűsítése érdekében,
- biztosítja a közintézményekben az ivóvízhez való hozzáférést az ott dolgozó, az intézmény szolgáltatását igénybe vevő természetes személyek mellett az intézménybe ivóvízfogyasztás céljából betérők számára is, ha lehetséges,
- közigazgatási területén arra ösztönzi a vendéglátó ipari szolgáltatókat, hogy az éttermekben, az étkezdékben és az egyéb vendéglátóipari szolgáltatások során az ivóvizet díjmentesen biztosítsák,
- gondoskodik róla, hogy a hajléktalanellátást biztosító létesítmények biztosítsák a hajléktalanok tájékoztatását a településen nyilvánosan igénybe vehető ivóvízvételi lehetőségekről.

4) 5/2023. (I.12.) Korm. rendelet 19. § szerinti tájékoztatás értelmezése, annak érdekében, hogy a települési önkormányzatok egységesen és megfelelő módon kezelhessék az ivóvízszolgáltatók tájékoztatását nem megfelelő vízminőség, átmeneti vízellátás elrendelése esetén, hogy ezt követően a lakosság tájékoztatásában ők is hatékonyan, megfelelően tudjanak részt venni,

Az 5/2023. Korm. rendelet 19. § (1) bekezdése alapján határérték vagy parametrikus érték túllépés, vagy szennyezés veszélyével járó esemény esetén az ivóvízszolgáltató haladéktalanul köteles tájékoztatni a területileg illetékes népegészségügyi szervet (hatáskör az 5/2023. Korm. rendelet 3. §-a alapján).

Az illetékes népegészségügyi szerv a túllépés fogyasztókra vonatkozó közegészségügyi kockázatát mérlegeli. Amennyiben a népegészségügyi szerv véleménye szerint a parametrikus értéktől való eltérés elhanyagolható és a parametrikus értéktől való eltérés nem jelent közegészségügyi kockázatot, az ivóvízszolgáltatónak további tájékoztatási kötelezettsége nincs.

Ha az illetékes népegészségügyi szerv a parametrikus érték túllépést nem minősíti jelentéktelennek, azaz a túllépésnek közegészségügyi kockázata lehet, vagy ha határérték túllépés történik, az ivóvízszolgáltató köteles tájékoztatni:

- az érintett fogyasztókat
- a települési önkormányzatot, és
- élelmiszerüzemi célú víz esetén az élelmiszeripari vállalkozást.

A tájékoztatásnak szerepelnie kell az ivóvízszolgáltató honlapján is, és az alábbi elemeket kell minimálisan tartalmaznia:

- az emberi egészséget fenyegető potenciális veszély és annak oka, a határérték vagy parametrikus érték túllépéssel érintett paraméterek,
- az ivóvízellátás korlátozása vagy megtiltása, és ez esetben az átmeneti ivóvízellátás módja és rendje,
- megfelelő és naprakész tanácsok az ivóvíz fogyasztásának és használatának feltételeiről, különös figyelmet fordítva az ivóvízzel kapcsolatos egészségkockázatoknak fokozottan kitett lakossági csoportokra (várandósok, kisgyermeket nevelők, legyengült immunrendszerű fogyasztók, idősek stb.),
- a megtett ivóvízminőség-javításról hozott korrekciós és egyéb intézkedések.

„A lakossági tájékoztatás az ivóvíz fogyasztásának és használatának feltételeiről az alábbiakra terjedhetnek ki például:

- *A szolgáltatót vízben akut, pontszerű fekális (szennyvíz eredetű) szennyezés mutatható ki. A vízszolgáltató haladéktalanul megkezdte a hiba okának kivizsgálását és a vízminőség helyreállításához szükséges intézkedéseket. Gyermekintézményekben, szociális vagy egészségügyi intézményekben a fertőzésveszély megelőzése érdekében alternatív ivóvízellátás (pl. palackos víz) biztosítása ajánlott.*
- *A településen az ivóvízkezelő rendszer fejlesztése, az üzemeltetési paraméterek megváltoztatása miatt időszakosan a szolgáltatót víz sárgás-barnás elszíneződése tapasztalható. A problémát a csőhálózatban lerakódott vas- és/vagy mangán vegyületek leválása okozza. A vas- és mangánvegyületeknek ugyan nincs semmilyen káros*

egészséghatása, azonban a leváló üledék esztétikai panaszokat okozhat, a víz fogyaszthatóságát rontja. A víz a mosott ruhák elszíneződését okozhatja, így javasolt a fehér ruhák mosását a probléma megoldásáig elhalasztani. A vízszolgáltató folyamatosan végzi a vízhálózat öblítését, mellyel a probléma rövid időn belül megoldódik.”

Az ivóvízszolgáltató tájékoztatása esetén a nem megfelelő vízminőségről, illetve az esetleges potenciális egészségkockázatról érdemes az önkormányzat honlapján is tájékoztatást nyújtani a lakosságnak.

A paraméterek egészségkockázata, valamint a konkrét lakossági tanácsok megválasztásához felhasználható az NNGYK honlapján szereplő „Módszertani útmutató az ivóvízből vizsgálandó paraméterek értékeléséhez és az ivóvízminőség-javító intézkedések meghatározásához” című dokumentum:

https://www.nnk.gov.hu/attachments/article/1703/Mo%CC%81dszertani%20u%CC%81tmutato%CC%81%20iv.min.jav.%20beav.-2.%20kiad%C3%A1s%202023_v%C3%A9g.pdf.)

Amint megállapítást nyer, hogy az ivóvíz már nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, ismételt tájékoztatásban szükséges felhívni a fogyasztók tudomását, hogy az általános üzemmenet helyreállt.

A lakosság megfelelő tájékoztatása az ivóvíz minőségéről az ivóvíz minőségébe és az ivóvízszolgáltatás biztonságosságába vetett bizalom javítását célozza. Az ivóvízminőségi adatok nyilvánosak, azokhoz a fogyasztók hozzáférését az ivóvízszolgáltatók a honlapjukon keresztül kell biztosítsák a számukra legmegfelelőbb módon, valamint a megértést és megfelelő értelmezést segítő formában. Az önkormányzatoknak javasolt a saját honlapjukon is felhíni a lakosság figyelmét arra, hogy az ivóvízszolgáltató honlapján a vízminőséggel kapcsolatos adatok nyilvánosan hozzáférhetők.

5) *5/2023. (I.12.) Korm. rendelet 21. § és 22. § szerinti derogáció és átmeneti eltérés fogalmának értelmezése, szükség szerint a lakosság megfelelő tájékoztatása érdekében*

Az 5/2023. Korm. rendelet írja elő részletesen az ivóvízből vizsgálandó paraméterek körét. Az 1. melléklet 1. és 2. táblázatában található a bizonyítottan káros egészséghatással rendelkező mikrobiológiai és kémiai paraméterek, melyek jelenléte nem engedélyezett az ivóvízben határértéket meghaladó mennyiségben. Az indikátor paraméterek (1. melléklet 3. és 4. táblázat) jellemzően nem károsak az egészségre, de parametrikus érték feletti jelenlétük a víz fogyaszthatóságát (színét, ízét, szagát, zavarosságát) ronthatja, vagy egyéb üzemeltetési nehézségeket okozhat.

A vízminőségi paraméterek eredetéről, egészségre gyakorolt hatásáról részletes tájékoztató érhető el az NNGYK honlapján:

<https://www.nnk.gov.hu/attachments/article/727/Lakoss%C3%A1gi%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3%20az%20iv%C3%B3v%C3%ADszolg%C3%A1llat%C3%A1sr%C3%B3l%20az%20iv%C3%B3v%C3%ADz%20min%C5%91s%C3%A9g%C3%A9r%C5%91l%20%C3%A9s%20a%20gyakran%20ism%C3%A9lt%20k%C3%A9rd%C3%A9sekr%C5%91l.pdf>

Az 5/2023. Korm. rendelet hatályba lépésével 2026-tól új szennyezők vizsgálata (pl. nyersvíz eredetű ipari szennyezők, új fertőtlenítési melléktermékek stb.) lett kötelező az ivóvízből. Ezek közül, egyes nyersvízből származó paraméter pl. PFA vegyületek magyarországi előfordulásáról a felszín alatti vagy felszíni vizekben jelenleg nem áll rendelkezésre információ.

Az 5/2023. Korm. rendelet (21. §) az ivóvízszolgáltatók számára lehetőséget biztosít legfeljebb három évre (indokolt esetben további legfeljebb három évre hosszabbítható) a határértékeknek való megfelelési kötelezettség alóli mentességre, úgynevezett **derogációra**, ha a határértéktúllépés nem jelent veszélyt az emberi egészségre, és az adott térségben az ivóvíz szolgáltatását más, észszerű módon nem lehet fenntartani.

Derogáció csak az 5/2023. Korm. rendelet hatályba lépése folytán vizsgálandó új paraméterek, egyéb ismeretlen szennyezők esetében kérelmezhető, vagy ha a vízellátásban új vízgyűjtő terület került bevonásra, vagy a vízgyűjtő területen olyan előre nem látott és kivételes körülmény (pl. váratlan ipari szennyezés) következett be, mely a szolgáltatott vízminőség elháríthatatlan szennyeződését okozta.

A derogációt, emelt határérték megállapításával az NNGYK engedélyezi. Az ivóvízszolgáltató kötelessége emellett tájékoztatni az érintett önkormányzatot és lakosságot a határérték túllépés engedélyezéséről és szükség szerint tanácsadással segíteni azokat a lakosságcsoportokat, amelyekre nézve a derogációval érintett ivóvíz fogyasztása különös kockázatot jelenthet.

Az 5/2023. Korm. rendelet derogációval kapcsolatos előírásai kapcsán az önkormányzatoknak további tájékoztatásig, jelenleg feladatuk nincs.

Az 5/2023. Korm. rendelet alapján a népegészségügyi hatóság egyes nyersvíz eredetű indikátor paraméter túllépése esetén az ivóvízszolgáltató kérelmére **átmeneti eltérést** engedélyezhet, amennyiben az eltérés nem jelent potenciális veszélyt az emberi egészségre, és az adott térségben az ivóvízszolgáltatást más, észszerű módon nem lehet fenntartani. Átmeneti eltérést a népegészségügyi hatóság olyan jellemzően nyersvíz eredetű paraméterekre engedélyez, melyek eltávolítására, befolyásolására nem áll rendelkezésre az ivóvízellátó rendszerben vízkezelő eljárás, úgy mint vas, mangán, ammónium, nátrium, összes keménység.

Az átmeneti eltérést emelt (vagy összes keménység esetében esetenként csökkentett) parametrikus érték megállapításával az illetékes népegészségügyi hatóság engedélyezi. Átmeneti

eltérés engedélyezése esetén az ivóvízszolgáltató kötelessége tájékoztatni az érintett önkormányzatot és lakosságot szükség szerint tanácsadással segíteni azokat a lakosságcsoportokat, amelyekre nézve az átmeneti eltéréssel érintett ivóvíz fogyasztása különös kockázatot jelenthet.

Az 5/2023. Korm. rendelet átmenti eltéréssel kapcsolatos előírásai kapcsán az önkormányzatoknak további tájékoztatásig, jelenleg feladatuk nincs.

Átmenti eltérés tekintetében leginkább releváns paraméterek egészséghatása:

Vas: a vas a földkéreg fontos eleme. Különösen anaerob vagy kis oxigén tartamú viszonyok teszik lehetővé a parametrikus értéket (0,2 mg/l) meghaladó mennyiségű oldott állapotú vas jelenlétét a nyersvizekben (talajvíz, rétegvíz). Az emberi szervezet számára szükséges elem. A vas közegészségügyi szempontból ártalmatlan, nem toxikus. Túl nagy mennyiségben (0,3 mg/l felett) elsősorban esztétikai (szín- és íz) problémákat és/vagy technológiai problémát okozhat, mivel a felszínre kerülve oxidálódik és rosszul oldódó, barnás színű csapadék formájában jelenik meg. A vízelosztó hálózatban kicsapódó vas- és mangán-vegyületek az ún. másodlagos vízminőség-romlásban jelentős szerepet játszó mikroorganizmusok megtelepedését teszik lehetővé.

A lakossági tájékoztatásban javasolt hangsúlyozni, hogy a vas az emberi egészségre nem ártalmas, elsősorban esztétikai (szín- és íz) problémákat és/vagy technológiai problémát okozhat. A vasvegyületek a vízhálózatban lerakódhatnak, felhalmozódnak, emiatt az épületek belső hálózatát is rendszeresen - különösen panasz esetén - öblíteni javasolt.

Mangán: a mangán a földkéreg fontos alkotója. Különösen anaerob vagy kis oxigéntartamú viszonyok teszik lehetővé a parametrikus értéket (0,05mg/l) meghaladó mennyiségű oldott állapotú mangánvegyület jelenlétét a nyersvizekben (talajvíz, rétegvíz). Az emberi és állati szervezet fontos alkotóeleme. Nagy mennyiségben idegrendszeri problémákat okozhat. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) ajánlása alapján az ivóvízben lévő maximális koncentrációja 400 µg/l lehet. Már ennél alacsonyabb mennyiségben (100 µg/l felett) elsősorban esztétikai (szín- és íz-) problémákat és/vagy technológiai problémát okozhat. A vízelosztó hálózatban kicsapódó vas- és mangán-vegyületek az ún. másodlagos vízminőség-romlásban jelentős szerepet játszó mikroorganizmusok megtelepedését teszik lehetővé.

A lakossági tájékoztatásban javasolt hangsúlyozni, hogy a mangán az emberi egészségre jellemzően nem ártalmas, elsősorban esztétikai (szín- és íz) problémákat és/vagy technológiai problémát okozhat. A mangánvegyületek a vízhálózatban lerakódhatnak, felhalmozódnak, emiatt az épületek belső hálózatát is rendszeresen - különösen panasz esetén - öblíteni javasolt.

Ammónium: az ammónium, nitrit és nitrát a nitrogén körfolyamat részét képezik. A nitrogénformák átalakulása az ivóvízrendszerekben az oxigénellátottságtól függő mikrobiológiai aktivitás következménye. Az ammóniumra vonatkozó parametrikus érték 0,5 mg/l. Eredete lehet különböző bomlási folyamatok (szennyvizek szerves anyagainak, az elpusztult vízi élőlények), mezőgazdasági és ipari folyamatok, klór-aminos fertőtlenítés, de leggyakrabban természetes, geológiai eredetű. A nyersvízben levő ammónium oxidációs (nitrifikációs) folyamatok következtében megfelelő oxigénellátottság és kedvező víz hőmérséklet esetén nitrát ionokká alakul át. Az ammóniumnak önmagában nem ismert egészségkárosító hatása, de szennyeződésre utalhat, íz- és szagproblémák forrása lehet. Az ammónium legnagyobb veszélyét a tökéletlen nitrifikáció jelenti, amikor az ammónium részben vagy teljesen nitritté alakul, de a további átalakulás nitráttá nem megy végbe. A nitrit az újszülöttekre és fiatal csecsemőkre veszélyt jelent. A határérték feletti nitrit bevitel a csecsemőkben methemoglobinémiás tüneteket más néven „kékhalált” vagy „kékhalált” okozhat. A methemoglobinémia a beteg elkéküléséhez, légzési nehézségekhez, esetenként fulladáshoz

vezethet. Nagyobb gyermekekben vagy felnőttekben csak extrém nagy dózis bevitele esetén alakul ki a tünetegyüttes.

A lakossági tájékoztatásban javasolt hangsúlyozni: az ammónium az emberi egészségre nem ártalmas, de megfelelő körülmények között veszélyes, csecsemők számára életveszélyes nitráttá alakulhat. Nitrit, nitrát okozta megbetegedés közműves ivóvízhez köthetően évtizedek óta nem fordult elő, de magánkút használata esetén fennáll a kockázata.

Nátrium: a nátrium egy indikátor vízminőségi paraméter, elsősorban esztétikai (íz) panaszokat okoz. A WHO ajánlása alapján nem igazolható egyértelmű összefüggés az ivóvíz jelentős, 200 mg/l feletti nátriumtartalma és a magas vérnyomás kockázatának növekedése között, azonban egyes vizsgálatok alapján a csecsemők esetén az ivóvíz nátriumtartalmának csökkentése a magas vérnyomás kockázatának csökkenésével járt. A sós íz elfogadhatóságát a nátrium mellett jelen levő anion és a hőmérséklet is befolyásolja. Emellett az egészségkockázat mérlegelésekor figyelembe kell venni azt is, hogy jellemzően nem az ivóvíz a fő nátrium beviteli forrás.

A lakossági tájékoztatásban javasolt hangsúlyozni: a nátrium az emberi egészségre nem ártalmas az ivóvízre jellemző koncentrációban. Fő forrását az élelmiszerek jelentik.

Összes keménység: az összes keménység minimális értéke (50 mgCaO/l) közegészségügyi indokokon alapul - valamint azt célozza, hogy a víz ne legyen agresszív -, ugyanis ezen ásványi anyagokra szüksége van az emberi szervezetnek, míg a maximum érték (350 mgCaO/l) alapját technológiai megfontolások képezték (vízkőkiválás). A vízkeménységnek, és az azt „okozó” ásványi anyagoknak nincs egészségre káros hatása, sőt a keménységet adó kalcium- és magnézium- vegyületeknek az emberi szervezet számára nagyon fontos élettani szerepük van. A kalcium a csontok, fogazat felépítésében, a magnézium az idegrendszer és az izomzat működésében játszik szerepet. A WHO szerint, a magnéziumvegyületek védenek a szív- és érrendszeri megbetegedések ellen is. Túlzottan kis keménységű ivóvíz (ionmentes víz) hosszú időn át történő fogyasztása a szervezet sóháztartásának felborulásához vezethet. Különösen a nagy ásványianyag-vesztéssel járó kánikulai napok során fontos, hogy pótoljuk a szervezetünkben az izzadsággal együtt eltávozó ásványi sókat is. Egyes kutatások összefüggést mutattak ki a túl lágy víz fogyasztása és a szív- és keringési betegségek gyakorisága között.

A lakossági tájékoztatásban javasolt hangsúlyozni: az ivóvíz fontos forrása az ásványi anyagok bevitelének. A vízkeménységnek, és az azt kialakító ásványi anyagoknak nincs egészségre káros hatása. Túlzottan kis keménységű ivóvíz (ionmentes víz) hosszú időn át történő fogyasztása nem javasolt. Alacsony keménységű (lágy) ivóvíz fogyasztása esetén az ásványi anyagok (kalcium-, magnézium-ionok) egyéb forrásból való pótlásáról gondoskodni kell.

6) 5/2023. (I.12.) Korm. rendelet 25. § szerinti követelmények az önkormányzat honlapján megjelenítendő adatokról

Az 5/2023. Korm. rendelet 25. §-a alapján az ivóvízszolgáltató a lakosság tájékoztatását a honlapján keresztül, valamint közvetlen adatszolgáltatással köteles végezni.

Adatok közzététele az ivóvízszolgáltató honlapján:

Az ivóvízszolgáltató a lakosság számára az ivóvízellátó rendszer felépítéséről, működéséről általános tájékoztatást kell nyújtson. A tájékoztatás pontos tartalmát az 5/2023. Korm. rendelet 4. melléklete tartalmazza.

A tájékoztatásnak a lakosság számára érthető, feldolgozható és értelmezhető formában kell megjelennie. Amennyiben a honlapon az alábbi adatok különböző helyen érhetők el, nem szükségeszerű azokat megismételni, használhatók hivatkozások is.

A tájékoztatási követelmény teljesítése az alábbi módon tekinthető közegészségügyi szempontból elfogadhatónak:

1. Szolgáltatási terület, ellátott személyek száma, valamint a vízkitermelés módjának megjelölése, ideértve az alkalmazott vízkezelési és fertőtlenítési módszerek típusaira vonatkozó általános tájékoztatást is. Rövid összefoglaló az ivóvízellátó rendszerről.
2. vízminőségi paraméterekre vonatkozó legfrissebb monitorozási adatok; a monitorozás eredményei nem lehetnek egy évnél régebbiek, kivéve, ha a monitorozás gyakorisága ezt megengedi. Az adatokat elegendő évente egy alkalommal frissíteni. Az ivóvízellátó rendszer kockázatértékelésével kapcsolatos releváns információk.
3. Fogyasztói tanácsok (ivóvízfogyasztás csökkentése, felelősségteljes vízfogyasztás, nem megfelelő ivóvízhasználat kockázatai, a vízpazarlás elkerülésének lehetséges módjai, az otthoni vízkezelés (ivóvíz utótisztító kisberendezések, forralás, stb.).
4. Legkésőbb 2026. január 12-től a napi átlagban legalább 10.000 m³ ivóvizet szolgáltató, vagy legalább 50.000 főt ellátó ivóvízszolgáltatók esetében éves tájékoztatás a következőkre is ki kell, hogy terjedjen:
  - az ivóvízellátó rendszer általános teljesítménye a hatékonyság szempontjából, azaz a szolgáltatási és számlázási veszteség mértékének megadása,
  - szivárgási mérték, melynek számítási módszerére vonatkozóan a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal (MEKH) az Európai Bizottság javaslata alapján módszertant biztosít,
  - az ivóvízszolgáltató tulajdonosi szerkezetével kapcsolatos információk, azaz a víziközmű rendszer tulajdonosainak felsorolása a tulajdonhányad megadásával,
  - az ivóvíz minőségére és a vízellátás biztonságára, rendelkezésre állásra vonatkozóan az ivóvízszolgáltatóhoz érkezett fogyasztói panaszok számszerű összefoglalása.

Közvetlen tájékoztatás:

Az ivóvízszolgáltató a lakosság számára közvetlen tájékoztatást is kell, hogy nyújtson. Kérés nélkül pl. a számlán tájékoztat az ivóvízminőségi adatokról, a vízszolgáltatás díjairól, a háztartás vízfogyasztási adatairól, a vízszolgáltató honlapjának elérhetőségéről. Külön kérésre a vízminőségi adatokhoz 10 évre visszamenőleg biztosít hozzáférést az érdeklődő fogyasztók számára.

A települési önkormányzat a honlapján köteles biztosítani, hogy az ivóvízszolgáltató adatai és elérhetőségei, valamint fenti információk, továbbá az ivóvízszolgáltatással kapcsolatos rendkívüli események, illetve mindezek elérési helye (pl. ivóvízszolgáltató honlapjának belinkelésével) elérhetőek legyenek a fogyasztók számára.